

Uredništvo
in upravišstvo:
Kolodvorska
ulica št. 15.

Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Šeststopenjska peti-
vzeta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravištvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
50 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja mo-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

Štev. 26.

V Ljubljani v torek, 3. februvarija 1885.

Tečaj II.

Državni zbor in časnikarski poročevalci.

Z Dunaja 30. januarija.
(Izv. dop.)

Čudno je bila pač videti včeraj državna zbornica v včerajšnji seji! Ni bilo sicer viharne seje, na levi nismo zapazili pogubonosnih katapultov in družega strelnega orožja, iz katerega vneti zagovorniki „zatiranega nemštva“ sicer svoje projekte spuščajo proti ministerskim fauteuilom in sedežem protivne desnice, baš nasprotno, tam doli v prekrasni dvorani kramljali so ljudski zastopniki med seboj tako prijateljsko — kordijalno, zabava bila je tako živahna, da je občinstvo na galeriji zastoj nategovalo ušesa, češ, morda bomo vsaj nekoliko ulovili od zanimive debate — z jedno besedo, zakon o duhovskih plačah, kateri je bil na dnevnem redu, razpravljal se je objektivno in ob jednom dobrohotno, tako da niti spoznali več nismo svojih starih prijateljev od nemško-liberalne garde. *Tempora mutantur et nos mutamur in illis*, dejali smo sami pri sebi. Opazovali smo znojnškega poslanca dr. Sturma, jednega izmed fakijskih pentarhov, kateri se je izredno dobriklal nižji duhovščini ter sam navzlic svojem neomadeževanemu liberalizmu priporočal povišanje duhovskih dohodkov. Kedo bi mu pač kaj enakega prerokoval pred petnajstimi leti, ko je sovraštvo do cerkve in njenih službnikov uprav ozamenilno bilo za tedanje psevdo-liberalstvo! In dandanes? Nečemo preiskavati, v koliko so na opozicijo vplivali oziri na bodoče državno-zborske volitve, pred katerimi vender ne kaže, po nepotrebnem izživati duhovščino ter pobijati njeno utemeljeno pravico do primerne in dostojne plače, vender to moramo konstatovati, da gledé tega vprašanja ni bilo stvarnega razločka med državno-zborskimi strankami. Zakon sicer še ni dognan v drugem branji, toda generalna govor-

nika, z levece prof. Kraus, z desnice grof Clam-Martinic, sta uže izvoljena, in baje se bode tudi prihodnja seja vršila v istem lepem redu, kakor včerajšnja.

Ali za Boga, vsklikne nejevoljni čitatelj, kje je potem oni čudoviti prizor, o katerem je dunajski dopisnik „Ljublj. Lista“ kvantal začetkom svojega pisma? Stoj, prijatelj, in v duhu si oglej dolgi dve vrsti praznih sedežev takoj nad zborovališčem, tam pri loži, rezervirani za poslance, diplomate in druge izvoljene kategorije človeških bitij. Povsod *klaffende Leere!* Če si pa morda tujec v državnozborški palači, vzemi v roke kar prvi dunajski list, poišči si poročilo o govorniških junaških činih naših zastopnikov, in v svoje strmenje — ničesar ne najdeš! Časnikarji namreč so se sprli s poslanci, in „strike“ novinarskih poročevalcev napovedan je *in optima forma*.

Kaj pa je provzročilo protivje in sovražni razpor med državnimi poslanci in njih poklicnimi glasniki, poročevalci raznih avstrijskih časnikov? Stvar je le-ta: Gospodje žurnalisti niso bili zadovoljni s svojimi sedeži na galeriji, temveč zahajali so tudi v one prostore, kateri so odločeni le državnim poslancem. Dolgo časa se nikdo ni spodtikal nad to razvado, in priznavati nam je, da je vsaj deloma bila stvarno opravičena. Kajti šunder v zbornici je običajno tako močen, da se le redko kedo izmed poslancev razume na galerijah. Kaj malo je tako odličnih govornikov, da se jih pazno posluša v dvorani. Ako bi tedaj časnikarski poročevalci le o tem smeli poročati, kar so sami slišali v svoji loži, bi jim skoro nikdar ne trebalo, udeležiti se državnozbornih sej.

Uže vsled slabe akustike, katera kazi novo parlamentno palačo, so torej prisiljeni, v osebno dotiko stopiti s posameznimi zastopniki, da se pouče o raznih parlamentarnih dogodkih. Ali če se jim je s prva molče dopuščalo, muditi se v prostorih, izključno namenjenih poslancem, utihotapila se je na enkrat grda razvada.

Vsak žurnalist je radoveden, in nekoliko predrznosti se mu tudi zaradi rokodelstva njegovega ne sme zameriti. Toda poročevalci velikih in malih dunajskih listov, oni mladeniči s krivim nosom in kodravimi lasmi, katerim je večidel zibelka tekla v Nikolsburgu ali Valaškem Mezeriču, ako niso direktno prišli iz vzhodne Galicije, so se kmalu preveč bili udomačili po državnozbornih hodnikih. Kmalu se je obnašal ta semitični zarod tako brezobzirno, kakor da bi oni bili lastniki vseh teh prostorov, ljudski zastopniki pa uboga para, katera mora zadovoljna biti, ako se ji pusti kak pohleven kotiček! Tega pa ni več prenašal gromonosni svetelski poslanec, znani Schönerer, in zahteval je od predsednika, naj se odpravijo časnikarski pisarji z onih prostorov, do katerih imajo pravico le člani zbornice. Mož skuša tudi gledé pristne germanske robotosti tekrovati s svojimi predniki v hrastovih pragozdih, in tedaj je končal svoj kratki a zrnati govor s klasično perijodo: „Ako predsednik ne ustreže želji njegovi, si bode sam pomagal ter lastnoročno tuje vsiljence pri durih vun pometal.“ Res je sicer, da je drugi dan Smolka nekoliko okaral premasivnega Schönererja, toda bistveno se je vender godilo po njegovi volji, duri, po katerih so sicer zastopniki časnikarstva oblastno korakali v garderobo in restavracijo, v razne hodnike in odseke sobane, so faktično zavarovane — in vsled tega je ogenj v strehi, in poročevalci vseh nemških, čeških in poljskih novin pričeli so „strikati“. Listi pak se grozé, da prenehajo s poročili tako dolgo, dokler zadostnja ne dobé žaljeni žurnalistični časti.

Razkačenost se dosedaj še ni po polnem podelila med zastopniki šeste velesile, a uverjeni smo, da bode kmalu konec nedolžnemu notranjemu prepiru. Časniki potrebujejo državnozborna poročila, tembolj ker jih radovedni čitatelji vender najdejo v uradni „Wiener Zeitung“ in v dunajskem „Vaterlandu.“ Pa tudi poslanci se morajo zlasti sedaj, ko so

Listek.

Turki.

(Zlatoródov.)

(Dalje.)

Turek nas zaničuje. — To je, kakor jaz sodim, poglaviti čut, ki ga mi Evropejci vzbujamo v pravih Turkih, teh pa je še zmerom velika večina. To trditev moreš zanižati, ali jo ne verjeti, nihče pa, ki je živel kratko ali dolgo časa med njimi, ne more ne čutiti, da je resnična. To zaničevanje izvira iz mnogih vzrokov: — prvi in najtehtnejši je uvaževanje zanje prav važnega dejanja, resnice, da uže okolo štiri stoletja, dasiravno jih je primeroma le majheno število, gospodujejo velikemu delu Evrope, katere vera je njihovi nasprotna, pa se še trdno drže, vkljub vsemu, kar se je godilo in se še godi. Najmanjši del naroda pripisuje vzrok tega neslogi in zavisti evropskih držav; večina pa vidi vzrok tega v prevagi svoje moči in pa v našem ponižanju.

Pa res, nobenemu priprostemu Turku ne pride na misel, da bi bila islamska Evropa

prenašala sramoto, da jo kristijani predobe od Dardanel do Dunaja. Ako se mi ponasamo s svojo omiko, odgovarjajo oni z dejanjem svojega gospostva. Ošabni po krvi, utrjeni v tej ošabnosti s tem, da le vladajo, vaje ni slišati v imenu božjem, da spadajo med zmagujoča, gospodujoča plemena, rojena za vojsko, ne za delo; vajeni živeti o znoju premaganih — ne morejo zapopasti, kako bi podložni narodi smeli zahtevati kako pravico na grajanjsko enakost. Premagavši in osvojivši Evropo, menijo, da so izpolnili odmen previdnosti božje, voljo onega Boga, ki jih je v znamenje, da so mu posebno pri srcu, obdaril s posemeljskim gospostvom; čin pa, da vladajo nasproti tolikim sovražnim močem, jim potrjuje, kakor mislijo, božjo pravico ter ob jednom jasno dokazuje resničnost njihove fatalistne vere.

Gledé evropske omike imajo oni drugo sodbo, ki jim trdno stoji. Omika jim ni drugega ko sovražna moč, ki bi jih rada razorožila, brez vojske, polagoma, stopnjema, iz zasede, da bi jih ponižala do bednega stanja njihovih podložnikov ter jih oropala njihove prevlade. Vrhu tega, da omiko zaničujejo kakor nekaj preširnega, ničemnega, brezpredmetnega, se je tudi bojé kakor neke sovražne

moči, ker je pa vender ne morejo odbiti s silo, se jej vpirajo z nezmagljivo močjo svoje lenobe. Preobličiti se, omikati se, zenačiti se s podložnimi svojimi, to jim je, po njihovem mnenju: z njimi tekrovati z umom, učenjem, z delom; pridobiti si nove vrste premoč, vzpostaviti in zavarovati z dušno močjo, kar so predobili uže z mečevo. Temu pa nasprotuje, razen materialne koristi, obstoječe v tem, da so vladarji *de facto*, še versko zaničevanje, ki je goje do nevernikov; protivi se njihov vojaški ponos in pa malomarnost, ki se jim je zlila z naravjo; vstavlja se narav duha, kateri ne more ničesar začeti, ker se je ulenil v nepremekljivosti onih pet privajenih misli, ki so takorekoč vsa dedovina naroda.

Kaj je Turku omika.

Oni sloj turškega družinstva, ki si nataka rokavice, ki nosi vrhnjak, se ne pokriva s turbanom, francoski jeca, v žamije ne hodi, menijo oni, da predstavlja evropsko omiko, katero želi Evropa nakloniti vsem turškim sinovom; videči pa takov vzgled in neimajoči drugačnega pojma o evropski omiki, razen onega, ki ga jim dajo njih napredni bratje, ne marajo za blagor evropskega napredka.

nove volitve pred durmi, zanimati za to, da se proizvodi njih govorniške navdahnjenosti kolikor mogoče graciozno servirajo gospodom volilec. Uže radi tega poskušalo se bode z obeh strani, zopet poravnati razpor, kateri nazadnje preseda obema strankama. Poleg tega pa desnica ne bode smela pozabiti, da so drakonično naredbo vender le provzročili orientalcu dunajskega časnikarstva, da pa njene posledice hudo vplivajo tudi na nedolžno česko in poljsko novinarstvo.

In tedaj smemo biti uverjeni, da bodo uže ta teden časnikarski sedeži na parlamentni galeriji zopet zasedani od navadnih stalnih gostov, v listih pak bomo čitali obširna, več ali manj istinita poročila o našem državnem zboru. Le neka neprijetna vsedlina se bode na dnu zgostila, — prepričanje namreč, da je sprideno dunajsko časopisje ob veljavo spravilo avstrijsko novinarstvo sploh, ter da žurnalist na Avstrijskem pravega ugleda več nima — niti med poklicanimi politiki državnega zbora!

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V Budejovicah zmagala je pri volitvah v trgovinsko in obrtno zbornico česka stranka v vseh volilnih razredih, izimši rudarski odsek; torej bode v zbornici 22 Čehov in dva Nemca.

Iz Zagreba se poroča: Zagrebški seminjski ravnatelj, Starčevićjanec, je vladi prijaznega poslanca dr. Kršnjavija, kateri se je dueliral s Pavlovičem, izobčil iz cerkve ter mu prepovedal predavanja v bogoslovji o zgodovini umetelnosti. Kardinal Mihajlovič je prišel proti seminjskemu ravnatelju preiskavo.

Tuje dežele.

Iz Sudana poročajo angleški listi, da se bode nilska ekspedicija prav dobro posrečila, kajti zdaj imajo uže zvezo z Gordonom v Kartumu. O Mahdiji se poroča, da je njegova vojna moč po polnem oslabela. Osmana Digma so uže večkrat dobro natepli, a vedno še nadleguje angleške čete iz trdnjav ob Suakimu. Nedovoljivo pa je zdaj, da ima Wolseley prosto pot v Kartum; se vé da bode treba še nekaj bojev.

Kakor poročajo najnovejši telegrami, bode italijanska ekspedicija v dveh dnevih prišla v Massauah ter tam razvila italijansko zastavo. Jeden del čet bode potem odšel v Assab. Italijani bodo okupirali ozemlje na Rudečem morji od Assaba do Suakima, kamor bode sporazumno z Angleško odšla druga ekspedicija, katera je uže pripravljena za pot.

Ni se čuditi, ker tako omiko predstavlja oni novoverski del otomanskega naroda.

V tem so skoro vsi jedini: novi Turek ni vrstnik staremu. Novoturek je vzprejel našo nošo, našo ugodnost, naše pogreške, našo gizdavost; ni pa si prilastil, vsaj ne doslej, naših čutov, naših mislij; v tej polovični preobrazbi pa je izgubil, kar je bilo dobrega v čisti naravi Osmanov. Stari Turek vidi za zdaj ta sad izhajajoč iz omike, da se širi kuga uradnikov; da se množi truma nedelavnih, nespretnih, nevostnih, tatinskih uradnikov; vidi uradnike, ki prezirajo vsa narodna izročila, gazijo narodne svetinje, nekako *jeunesse dorée*, sprijene in nesramne, ki bodo še gorji od svojih očetov.

Kdor se tako oblači kakor Novoturki, živi kakor oni, tisti je po sodbi pravega Turka omikan. Iz tega potrebno sledi, kar tudi skušnja potrjuje, da so mu franška dela, franško mišljenje, franško življenje tudi vse one navade, ona dela, katera obsoja ne le njegova moslemska vest, ampak tudi vest vsakatega poštenjaka. Zaradi tega omikancev, naj so tudi napredovali v blagostanju, ne smatra za muslomane, ampak za propale ljudi, zgrešivše pravo pot, malo manj ko za odpadnike in iz-

Dopisi.

Z Dolenjskega, 31. januarja. [Izv. dop.] (Poštne vožnje in zveze) med Krškim in Rudolfovom. Svet napreduje povsodi, le po Dolenjskem se počasi napredku približujemo. Napredek pa pošte in poštne vožnje in zveze kaj pospešujejo. V tej zadevi sicer ni povsod na Dolenjskem slabo. Zaradi poštne zveze med Ljubljano, Litijo in Novim Mestom se nihče ne more pritoževati. Tudi Črnomalci se zdaj hvalijo, ko imajo direktno zvezo s Kočevjem. Pritožba je zdaj opravičena le gledé zveze med Krškim in Novim Mestom. Recimo, človek se pripelje ob 10. uri dopoldne iz Zagreba ali iz Ljubljane popoldne, pa mora čakati skoro 24 ur, da se popelja v Novo Mesto, kamor bi se z dobro vožnjo v štirih urah lahko prišlo. Če pa je namenjen v Metliko, mora pa v Novem Mestu zopet 24 ur čakati, da se dalje popelje, kajti metliška pošta zdaj po zimi ne čaka na kostanjeviško. Tako slabe poštne zveze z železnico ima malo krajev. Pa koliko še stane ta vožnja? 2 gl. 70 kr. mora posamezna oseba plačati od Krškega do Novega mesta.

Tudi je za dopisovanje z Novim Mestom in Krškim zveza kaj nepriljučna. Ravno ko človek zjutraj v Krškem dobi novomeško pošto, pa mu uže poštni voziček oddrda, da se odgovora tisti dan še dati ne more. Zvečer pride namreč novomeška pošta, to pa ravno, ko se je vlak v Zagreb uže poslovil od štajerskih obal. Uže kdaj se je slišalo, da bode z Novim Mestom dvakratna zveza na dan; pa zdaj je vse tiho. Morda bi bilo prilično, če bi hodila jedna pošta po desnem bregu Krke, druga nova pa po levem bregu, in bi dalje predlagal zvezo čez Rako, Belo cerkev in Št. Peter, kajti poslednja kraja sta pošte tako potrebna, kakor Krka rakov. Naj bi naš gospod državni poslanec se nekoliko potegnil za to!

Razne vesti.

— (Obesili) so v Temešvaru te dni zakonska Josipa in Anastazijo Romanov. Josip Romanov, bolgarski kmet iz Kinge, je namreč dne 18. decembra p. l. s svojo ženo zadavil 83letno ženo Elizabeto Gongov, ki je v njini hiši kot imela, ter jo potem zakopal. Obešal ja je rabelj Kozarek. Prvi je bil on obešen in še le za njim njegova žena, ker je ona pripravila svojega moža do tega zločina. Mož šel je hladnokrvno in udano v smrt, ona pa je jokala. Obešanje vršilo se je po polnem redno. Prej uže 23 let v Temešvaru niso nikogar obesili.

— (Trije otroci zgoreli.) V Kijevu, neki vasici na Moravskem, pustila je neka mati troje malih otrok v zaprti izbi, sama pa je šla v sosednjo vas Moravan k svojim sorodnikom na ženit-

dajalce naroda. Pravi Turek ne upa novostim, odbija jih, kolikor more, če tudi le zato, ker prihajajo od ondot, kjer jim vsak dan vidi žalostne posledice. Vsako novost evropsko ima za napad na njegov značaj in njegove koristi.

Vlada je prevratna, ljudstvo je čuvaj. Seme novih mislij pada na trdo, peščeno zemljo, katera mu ne dá vlage k rodovitnosti. Ravnojoča, vladajoča roka drži res za mečev ročaj, mečeva ostrina pa ostane v nožnicah.

To je vzrok, da vse preustrojno delovanje, ki se poskuša uže petdeset let, naroda še ošinilo ni. Spremenila so se imena, stvari so ostale. Ono malo, ki se je storilo, storilo se je siloma. Prav temu pripisuje pa ljudstvo rastočo drznost nevernikov, pokvarjenost, širečo se v srcu cesarstva, in pa vse narodne nesreče. Čemu naj menjamo naše ustanove, se vpraša ljudstvo, čemu naj opuščamo uredbe, s katerimi smo zmagovali in srečno vladali stoletja? Čemu naj poprijemamo one, ki niso bile toliko močne, da bi bile odbile udarce našega meča?

Ustrojstvo, življenje, izročilo turškega ljudstva, vse to je, kakor pri zmagoviti vojski, taboreči v Evropi. Ona zapoveduje, ona uživa predprave in brezdelnost, ona je po-

vanje. Ko je bila celi dan tam v veselji doprinesla, vrnila se je na večer domov. Pa kak strašen prizor odpre se njenim očem, ko stopi v sobo. Najmlajši otrok ležal je sežgan v zibelki, ki je šlo tlela, druga dva otroka pa sta ležala nepremakljivo ne tleh. Poskusili so potem, da bi zadnja dva še zbudili k življenji. V začetku bilo je nekoliko upanja, da se to posreči, kajti otroka sta odprla še oči. A kmalu zopet zamizita, in sicer na večno. Najbrže, da so se otroci igrali z zveplenkami, pri čemer se je posteljica v zibelki vzgala in je mlajši otrok zgorel, a druga dva zadušila se.

— (Samomor obsojenca.) Fran Fischerauer iz Nove Štifte na Štajerskem bil je meseca maja p. l. obsojen pred porotniki zaradi goljufije na pet let težke ječe. Zoper to obsodbo napravil je pritožbo ničnosti na najvišji sodni dvor, a ta je pritožbo kot neutemeljeno zavrgl. Te dni dobil je Fischerauer poziv, da naj nastopi kazen, a on odtegnil se je tej s tem, da se je ustrelil.

— (Zima na Španjskem.) Sedanji rod na Španjskem ne pomni tako hude zime, kakor je letošnja. V Madridu imajo čez dan po 7 stopinj mraza. Iz vseh provincij se poroča od velikih zametov, vsled kojih je promet skoro po polnem vstavljen. Mnogo ljudij je vsled nenavadnega mraza zmrznilo in je mraz v nekaterih provincijah vsa polja uničil. Celo v Gibraltaru je pal dokaj debel sneg.

Domače stvari.

— (Nj. veličanstvo cesarica) je podarila kapitanu Lloydovega parnika „Nadvojvodina Charlotta“ gosp. Nikoliču zlat prstan z briljanti in med delavce razdelila večjo svoto denarjev v znak cesarične zadovoljnosti, ker je omenjeni parnik v hudi burji srečno pripeljal cesarico iz piranske luke pred Miramar.

— (Prevz. visokost cesarjevič in cesaričina) pričakujeta se dne 15. t. m. v Miramare. Ostala bosta nekaj dni tam, potem pa se podala na otok Lakromo.

— (Kranjska hranilnica) naznanja, da je vpeljala četrti uradni dan v tednu, torej se more zdaj vlagati in dobivati izplačila v ponedeljek, sredo, v petek in v saboto od 8. do 12. ure dopoldne. V zastavljavnici sta uradna dneva torek in četrtek.

— (Umrli) je dne 30. m. m. po dolgem bolehanju v 36. letu svoje dobe gospa Hermina baronica Baillou, rojena baronica Zois-Edelstein. Truplo njeno prepeljali so v Predoslje pri Kranji ter je na tamošnjem pokopališču pokopali.

— („Literarno-zabavni klub“) imel je v saboto zvečer ob 8. uri v hotelu „pri Maliči“ svoj jour-fixe. Zbralo se je okoli 20 članov. Čital je ta večer g. prof. Wiethaler prav zanimljivo razpravo, kedaj pride po raznih prerokovanjih sodni

nosna. Podobna je vsaki vojski: rajša izbira železno disciplino, katera jej dopušča prevlado nad premaganimi, kakor pa milejšo, ali pa tako, katera bi brzdata njeno zmagovalsko voljo. Zato je upanje, da se bo to stoletja nepremakljivo stanje stvari preménilo v nekaj letih, gola slepina. Lehka prednja straža omike naj le napreduje hitro, kolikor hoče, toda glavna vojska, obremenjena še s težkim orožjem srednjega veka, ali se ne premika, ali pa stopa za omiko le od daleč, prav počasnega koraka.

Ni pozabiti, da čini, nad katerimi smo strmeli in se zgražali nad njimi, so še iz premlade preteklosti; da je še le včeraj izginil slepi despotizem, da so se krvavo odpravili janičarji, da je izginil z odsekanimi glavami okroženi seraj, da so se ohladili čuti o nezmagljivosti osmanski, da je prenehala raja, s katero so še nedavno ravnali, kakor z nečistimi živalmi, da ni videti več poslancev francoskih oblačenih in hranjenih na pragu prestolne dvorane, da se zaznamlja ničnost in sirotnost nevernikov pred obličjem velikega sultana. V tem, namreč gledé nespremenljivosti turške naravi, so skoro vsi Evropejci jedini s Turki.

dan, kaka znamenja se bodo tedaj prikazala na nebu in na zemlji; da tedaj pride antikrist, kje bode rojen in kaka bode njegova moč, njegovo vladarstvo. Gospodje članovi ostali so dolgo časa vkup v prijaznem pogovoru.

— (Plesne veselice,) katere so se priredile prošla dva praznika, so se vse odlikovale po sijajnosti. Pred vsemi se vé da se je odlikoval Vodnikov ples v čitalnici v nedeljo zvečer. Preobširno bi bilo omenjati in naštevati vse krasne toalete z izredno mnogo dragocenim kinčem. Ta krasna in bogata oprava se skoro dobro popisati ne dá, v sredi tega bleska moraš biti, tam čutil se bodeš stoprav povzdignena, tam moraš stoprav čutiti predpustno zabavo. Kratko, bil je eleganten, bogat, živahen ples, kakeršnega ni še bilo ta predpust, ponosna sme biti čitalnica. Ples počastil je ta večer tudi g. deželni predsednik baron Winkler in g. deželni glavar grof Thurn. — Včeraj pa je priredila šišenska čitalnica ples v Koslerjevi pivnici in delavsko pevsko društvo „Slavec“ v steklenem salonu ljubljanske čitalnice. Oba plesova bila sta prav živahna, udeležba bila je mnogobrojna. Vesela družba ostala je vkup rano v jutro.

— („Matica Slovenska“) ima LXVI. odborovo skupščino v saboto 14. februarija 1885, ob 5. uri zvečer v Matični hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1.) Potrjenje zapisnika LXV. odborove seje; 2.) naznanilo prvosedstva; 3.) poročilo tajnikovo; 4.) poročilo kuževnega odseka; 5.) poročilo gospodarskega odseka o računskih sklepih za 1883. in 1884. l., o proračunu za 1885. l. in o društveni blagajnici; 6.) pretresanje tajnikovega poročila ob odborovem delovanju od 1. novembra 1883. l. do 31. januarja 1885; 7.) posamezni nasveti.

— (Iz Velikih Lašč) se poroča, da tamošnji rodoljubi snujejo čitalnico. Mnogo sreče!

— (V Krškem) je sklenil občinski odbor, da bode za naprej bolj skrbel za olepšavanje mesta, mesčani bodo v ta namen plačevali mal davek.

Poročilo o občnem zboru c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Konec.)

Postojinska podružnica predlaga, naj bi jej kmetijska družba dala brezplačno jednega bika muricodolskega plemena.

Družbeni blagajnik g. Brus naznanja, da ima postojinska podružnica 322 gld. lastnega premoženja, torej si lahko s svojim denarjem kupi bika; sicer pa kmetijska družba sploh bika brezplačno prepustiti ne sme, kakor odredja ministerski ukaz, marveč samo na dražbi za polovično ceno.

Gosp. dr. Sterbenec toplo podpira prošnjo podružnice postojinske ter naglašja, da bi se na Notranjskem zanemarjena živinoreja zelo povzdigniti mogla s plemenskimi biki.

Predsednik g. Seunig omenja, da je jednaka prošnja došla tudi iz ilir.-bistriškega okraja,

Značajne lastnosti.

Različni so nazori o Turkovih lastnostih; zato je tuju silno težko prav soditi; ležeče je na tem, kako presojaš najbolj skrite gube Turčinove. Ako vprašaš rajo, slišiš le tožbe stiskanca zoper tlačitelje, ako vprašaš slobodne naseljence evropske, ki nimajo vzroka Osmana se bati ali ga črtiti, ki imajo tisoč vzrokov, da so zadovoljni s sedanjim stanjem stvari, slišiš le tako sodbo, ki je morda vestna, vsekako pa pretirano povoljna. Največ se jih slaga v tem, da je Turek pošten, odprt, zvest, resnično pobožen. A gledé pobožnosti, katere opravljanje bi se mu štel v posebno zasluženje, se mora vedeti, da njegova vera, katere se čvrsto drži, ne nasprotuje nobeni njegovi želji in težnji in koristi; da celó ugaja njegovi polteni naravi, da opravičuje njegovo zanikrnost, da posvečuje njegovo vladno. Tako tedaj se Turek čvrsto drži svoje vere, čuteč, da narodnost mu stoji v dogmi, usoda pa v veri.

Kar se tiče poštenja, se navaja v dokaz marsikatero dejanje posameznika, kakeršnih primerov bi se moglo najti cela vrsta tudi med najbolj sprijenim ljudstvom evropskim. Tu je treba vedeti, da tudi laskavost in bahatost

da je to prošnjo osrednji odbor sicer priporočal, a težko da bi jo visoko ministerstvo uslišalo.

Družbeni tajnik g. G. Pirc omenja, da se po ukazu ministerskem nikomur ne sme živina dati zastoj; ministerstvo ne daje podpore za živinorejo samo podružnicam, marveč vsi deželi. Na Kranjskem trebalo bi 1500 plemenskih bikov, a za 2000 gld. kupilo bi se komaj kakih deset plemenskih bikov; sedaj bi torej prišle posamne občine na vrsto? Tako ravnanje bi bilo torej po polnem brezuspešno. Če bode kedaj prišlo do tega, da bode vsaka občina morala imeti plemenskega bika, tedaj bode tudi kmetijski družbi možno, revnim občinam dati podpore za nakup.

Prošnja postojinske podružnice se ne usliši.

Podružnica metliška izreka željo, naj bi se letos plemenska živina prodajala v Metliki ali kje v bližini ali vsaj v Rudolfovem.

Družbeni tajnik g. G. Pirc omenja, da se je uže v tem zmislu odločilo, da se bode namreč letos prodajala živina jedenkrat v Postojini in jedenkrat v Rudolfovem.

Drugi predlog metliške podružnice se glasi, naj bi se poslal od tod kak razumen človek v krški okraj, da se tam pouči o trtni uši ter vrniviš se poučuje o njej doma.

Družbeni tajnik gosp. G. Pirc omenja, da je uže c. kr. vlada sporazumno z visokim ministerstvom odredila, da se prične pouk o trtni uši ter da se bodo v ta namen dajali stipendiji; tako se bodo razumni vinogradniki lahko udeležili tega pouka ter si toliko priučili, da bodo lahko za svetovalce pri komisijah. O tej točki torej ne treba sklepati.

Podružnica metliška dalje predlaga, naj bi kmetijska družba dajala cepiče za požlahnevanje sadja brezplačno; cepiči dobijo se sicer v deželni šoli na Slapu, a ti so silno dragi.

Družbeni tajnik gosp. G. Pirc odgovarja, da centralni odbor nikakor ne more oskrbovati brezplačnih cepičev, ker nima za to nikakega denarja, sicer pa cepiči na slapski šoli niso predragi.

Dalnji predlog: Avstrijska vlada naj se z nasajanjem ameriške trte tako ravna kakor z ogersko

Gosp. G. Pirc omenja, da se bode v tej zadevi uže potrebno storilo, saj je visoki vladi dobro znana njena naloga.

Podružnica cerkniška predlaga, naj visoka vlada primora posestnike, da zopet zasadijo goličave; skrbi naj pa se na dalje tudi, da se ti mladi zasadi ne bodo poškodovali po divjačini.

Družbeni tajnik gosp. G. Pirc omenja, da imajo posvetniki po gozdnem zakonu pravico terjati odškodnino. O predlogu torej ne treba glasovati.

Podružnica cerkniška na dalje stavi predlog, naj bi se strogo pazilo na to, da ne bodo tatinske tolpe krale po vrteh in poškodovale sadno drevje.

ravna poštenje, katero kaže Turek obče vaje s kristijani, nasproti katerim dela velikrat le iz ošabnosti, ker se mu studi, kazati se nepoštenega ljudem, katere ima za nižje, tako gledé plemena kakor gledé pravne vrednosti.

Potem takem uže iz samega vladujočega stanja izhajajo neke same po sebi vredne lastnosti, katerih bi gotovo vse bil ohranil, ko bi bil postavljen v stanje svojih podložnikov.

To stoji, da Turku se ne da po pravici povsem odrehati njegovo usmiljenje. Lastnost usmiljenja je jedina oblaga, jedino hladilo za neštivilna zla njegovega ničevno urejenega družbinstva, akoravno se z usmiljenostjo podpira unemarnost in siromaštvo. Prav tako je s hvalo omenjati drugih čutov, ki so znamenje plemenite duše, kakor: hvaležnost za najmanjše dobrote, skrb za rajne mrtve, gostoljubnost, varovanje živalij. Lep je tudi njegov čut v enakost vseh družbenih slojev. Ne more se tajiti neka ostra zdržnost naravi, izvirajoča iz pregovorov, polnih razumnosti in modrosti; neka patrijarhalna slavnost, neka nerazločljiva težnja za sramoto in težkosrčnost, katera izključuje preprostost, neotesanost, žalost.

Družbeni tajnik gosp. G. Pirc omenja, da je za to skrbjeno uže v zakonu.

Podružnica jeseniška nasvetuje, naj bi se letos v meseci septembru vršilo premiranje goveje živine v Kranjski Gori; dovolilo naj bi se precejšnje število daril.

Gosp. G. Pirc toplo priporoča ta predlog, saj darila itak ne bodo zahtevala mnogo denarja, v spodbujajo živinorejcev pa bode to gotovo. On stavi nasvet, naj se ta zadeva prepusti osrednjemu odboru v rešitev.

Na to se nekaj poročil še vzame v znanje, resolucije pa se izroče osrednjemu odboru. Na to se okolo 1. ure popoldne zaključi občni shod.

Narodno-gospodarsvene razmere.

Peronospora viticola.

Peronospora viticola, hud sovražnik vinske trte, se je tudi po vremsko-trnovski dolini v zadnjih letih kaj močno razširil.

Leta 1882. uže so opazovali po nekaterih mestih to bolezen, vendar ne v veliki množini, in priprosti vinogradnik jo še opazil in spoznal ni.

Leta 1883. se je v veliko večji meri prikazala in uže priprosti vinogradnik začel se je čuditi prezgodnjemu odpadanju listja na svojih trtah, ter pričel iskati vzrokov, pa ker družega najti ni mogel, bila je „rōsa“ oni veliki škodljivec, kar še sedaj največkrat za pravo bolezen velja in si te misli iz glave izbiti ne dá, če jim tudi še bolj prepričevalno vzrok in pravo ime poveš. Minolo leto 1884 opazila se je ta bolezen (glivica) v prav obilni meri posebno na nekaterih sortah vinske trte. Kolikor sem jaz opazoval to bolezen in spoznati mogel, napadene so bile bolj močne one sorte vinske trte, ki so na spodnjem delu lista kosmate, mimo onih z gladkim listjem.

Najbolj po tej bolezni je bila prizadeta pri nas imenovana „Kastenica“. Sorta, pri nas imenovana „Dolga repka“, ni skoro prav nič na tej bolezni trpela, ter je nje listje do časa slane zdravo ostalo, ravno tako še precej dovoljno grozdje dozorelo. Portugalka bila je tudi malo in kasno s to boleznijo zadeta, nje grozdje je bilo prej zrelo, ko je jelo listje odpadati; zadobila je 16% sladkorja. Rulandec bil je še precej trden ter zadobil 19% sladkorja, kar se ne dá pri nas z nobeno sorto doseči. Za njim je največ sladkorja dosegel, namreč 17%, Traminac. Orliber bil je lansko kakor letošnje leto močno poškodovan, ter največ trpel med tujimi sortami, za njim pa Španjol, ter kisel ostal. Sploh pa je preteklega leta pridelano vino v vremsko-trnovski dolini kaj slabo in kislo, ter ima opravičeno ime, kakor še nikoli dosedaj, „revščina“ in „burja“ nazivano, kjer bo moral vinogradnik kaj skrbno biti, da bo ob pravem času pretakal in mogoče v slučajih čistil svoje vino, drugače se je bati, da se mu pokvari. Velja pa še sedaj tukaj tudi staro „kopito“, to je, ne bode se pokvarilo, ker je trdo kuhano, to je 8, tudi 14 dni na tropinah. Kaj radi ga pa pusté na „mater“, to je, da ga pusté (ako ga toliko časa

A vse te vrle lastnosti plavajo tako rekoč na površji njegove duše v nemotenem miru vsednjega življenja. Na dnu duše bi rekel, pa mu spi silovita azijska narav, njegov fanatizem, vojaška njegova besnota, njegovo divjaško barbarstvo, katero zavre, ako je draženo, ter dela iz njega drugega človeka. Zato je resnična tista beseda, občna sodba, da Turek je prav blage naravi, kader ne seka glav. Tatar je v njem tako rekoč ugnedzen ter uspan. Prirojena moč je ostala vsa v njem, katera varuje lena mehkobnost njegovega življenja, in katere se poslužuje le v največi potrebi. Tako mu je ostala tudi vsa srčnost, katere skakavost ustavlja umska izomika, zlahtneča čut življenja, katero postaja draže in ljubše po spoznanju in upanju večjih užikov. Verska in bojna strast nahaja v njem prostorno polje, ki ni pokvarjeno niti z duševnimi prevrati, niti z vihro misli. On je sokovina, katera se mora precej užgati in pa vsa, celi človek, ki skoči na prvo znamenje ves, kolikor ga je. On je ostrina, zmerom namenjena, na kateri je vrezano ime le jednega Boga in le jednega vladarja.

(Konec prihodnjič.)

imajo) tudi celo leto na blatu, dražjah, ne da bi ga pretakali. Če tudi je tako ravnanje zdravi pameti nasprotno ter jasno dokazano, kako naj se naš kmet poslužuje uže jedne ali druge stroke se le-ta vender le počasi in nerad spravi iz svojih starih privajenih mu opravi, te dá prednost le onemu, katero je podedoval od prednikov svojih.

Opazovati sem imel priložnost le en sam vinograd, kjer ni bilo do časa trgatve prav nič sledu o „Peronospori“ in še le po trgatvi so se začele bele maroge na spodnjih delih listja kazati, listje osuševati ter odpadati. Razložek v določevanju sladkorja bil je ta, da je imelo grozdje v tem vinogradu pridelano cele 3 % sladkorja več memo grozdja po drugih vinogradih pridelanega. Omenjeni vinograd je z istimi sortami trt nasajen ko drugi, toda oddaljen je dobre pol ure od drugih vinogradov, toraj na samem. Skušal sem, ko sem opazil to bolezen (peronospora) na trtah, jih obvarovati s sredstvom, ki je bilo v nekem kmetijskem časniku razglašeno. Vspeha nisem nikakega dosegel, in mi tudi ni znano, ali je bilo prepozno ali pa ono sredstvo ni za nič.

Mogoče, da je bilo oboje skupaj, ker trdi se, da še ni sredstva zoper to glivico. Tukaj ob kratkem hočem navesti sredstva, s katerimi sem deloval zoper „peronosporo“, in ta so bila:

Železni vitriol v prah stolčen, s kojim se je več napadenih trt listje oprasilo s žvepljalnim mehkom. Za drugo sredstvo mi je služil železni vitriol v prah stolčen, kojemu sem primešal polovico žveplenega prahu. S to zmesjo sem zopet več napadenih trt po listju oprasil. Z vsemi tukaj navedenimi sredstvi, kakor sem uže naprej povedal, nisem prav nič dosegel, saj spoznanja vrednega nič. Upajmo, da se tudi tej bolezni, nevarni za vinsko trto, kakor marsikateri drugi v okoliščini pride. Da je to jako težaven posel, se razume, ker ta glivica deluje v znotranjih organih listja; to opravilo bo de tem težavnejše, ker se še pri vseh dosedanjih poskusih še ni posrečilo vspešnemu sredstvu proti tej bolezni na sled priti. — V vremsko-trnovski dolini provzročena škoda po „peronospori“ je ta, da je še marsikateri grozd trd, toraj nedozorjen ostal ter so jagode brez izjeme drobnejše, iz česar je bilo manj in slabejega vina. Lesa za prihodnjo reznjo pa ne bode primanjkovalo. (Nov.)

Vabilo na naročbo.

Z februarjem 1885 prične se nova naročba na naš list. Prosimo torej naše čast. naročnike, naj naročbo ob pravem času ponové, da se pošiljanje lista ne pretrga. Najbolje se to učini po poštni nakaznici, na čegar odstrižek treba prilepiti le naslov, ki je na pasku vsacega lista.

Naročnina je, kakor doslej, namreč:

Po pošti:

za celo leto	gld. 10—
„ pol leta	„ 5—
„ četrt leta	„ 2-50
„ en mesec	„ —85

Za Ljubljano:

za celo leto	gld. 6—
„ pol leta	„ 3—
„ četrt leta	„ 1-50
za donašanje v hišo vsak mesec 9 kr.	

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 3. februarja. Včerajšnji trgovski ples bil je zelo sijajen. Udeležili so se ga odlične osebe, ministri Taaffe, Kalnoky, Bylandt, Falkenhayn, Conrad in Pino. Cesar se zaradi malega prehlajenja ni mogel udeležiti plesu, cesarico pripeljal je cesarjevič; navzočih bilo je tudi več nadvojvod in nadvojvodice. Cesarica nagovorila je vse patronese, gledala kotiljon; cesarjeviču predstavilo se je več trgovcev. Dvor je čez pol ure odšel.

Odgovorni urednik J. Naglič.

London, 3. februarja. (Uradno poročilo.) General Earle zasel je dne 1. t. m. na pol od sovražnika zapuščen Birti.

New-York, 3. februarja. Mlada ženska, baje bolniška strežnica, streljala je pri britski bolnici včeraj na Odovana Rosso petkrat s samokresom. Rossa se je zgrudil, a ni bil hudo ranjen. Napadovalko so zaprli.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 3. februarja.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83-45
„ „ „ srebro	83-90
Zlata renta	106-60
5% avstr. renta	98-90
Delnice narodne banke	874—
Kreditne delnice	302-70
London 10 lir sterling	123-65
20 frankovec	9-77
Cekini c. kr.	5-80
100 drž. mark	60-35

Tuji.

Dne 1. februarja.

Pri Maliči: Steiner, trgovec, z Dunaja. — Prihoda, trgovec, iz Budjevice. — Baron Baillou, c. kr. ogerski honvedni ritmojster, iz Ogerske. — Grofinja Welsersheimb, zasebnica, iz Bleda. Pri Slonu: Streit in Bart, trgovca, z Dunaja. — Schäber, trgovec, iz Mazzale. — Kastl, trgovec, iz Plana. — Terbuhovič, c. kr. major, s soprogo iz Male Loke.

Umrli so:

Dne 30. januarja. Hermina baronovka Baillou, zasebnica, 34 l., na Bregu št. 20, jetika. Dne 31. januarja. Reza Strukelj, delavčeva soproga, 43 l., Marije Terezije cesta št. 5, srčno otipenje. — Adolf Bogataj, sin uradniškega sluga, 5 l., Karlovska cesta št. 22, obistna bolezen. Dne 1. februarja. Fran Kanc, posestnik, 43 l., Cesta na Grad št. 12, jetika. — Karolina Szantner, črevljarjeva hči, 6 dnij, Dunajska cesta št. 7, živenska slabost.

V civilni bolnici:

Dne 30. januarja. Matija Pečnik, delavec, 49 l., prsna vodenica. — Andrej Čermel, mizar, 37 l., delirij. Dne 31. januarja. Anton Kanejan, delavec, 65 l., plućni edem.

Tržne cene.

V Ljubljani, 31. januarja.

Hektoliter banaške pšenice velja 7 gld. 31 kr., domače 6 gld. 50 kr.; reš 5 gld. 4 kr.; ječmen 4 gld. 55 kr.; oves 2 gld. 92 kr.; ajda 4 gld. 55 kr.; proso 5 gld. 85 kr.; turšica 5 gld. 40 kr.; 100 kilogramov krompirja 3 gld. 3 kr.; leča hektol. po 8 gld. — kr., bob 8 gld., fižol 8 gld. 50 kr. — Goveja mast kilo po 94 kr., salo po 82 kr., špeh po 54 kr., prekajen pa 74 kr., maslo (sirovo) 84 kr., jajce 3 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 68 kr., svinjini 52 kr., drobniško po 36 kr. — Piške po 50 kr., golob. 17 kr.; 100 kilo sena 1 gld. 96 kr., slame 1 gld. 78 kr. Seženj trdih drv 8 gld. — kr.; mehkih 5 gld. 40 kr. — Vino, rudeče, 100 litrov (v skladišču) 24 gld., belo 20 gld.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
31. jan.	7. zjutraj	734-58	+ 2-0	jzpd. sl.	d. js.	
	2. pop.	734-95	+ 4-0	„	obl.	0-00
	9. zvečer	735-43	+ 2-0	„	„	
1. febr.	7. zjutraj	736-83	+ 0-8	bzv.	js.	
	2. pop.	736-82	+ 5-2	zpd. sl.	obl.	0-00
	9. zvečer	737-36	+ 4-2	jzpd. sl.	„	

Marsala-Florio

sicilijansko medicinično desertno vino, od slavnega profesorja dr. Mantegazze priporočeno kot izborna krepčevalno sredstvo za rekonvalescente in vsled dolgotrajne bolezni opešane osebe, dalje tudi za slabotne žene in deca. V steklenicah po 1 gld. v (107) 15-8

lekarni Piccoli v Ljubljani
Dunajska cesta.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Matica Slovenske“

in sicer:

- Narodni Koledar in Letopis** „Matica Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.
Letopis „Matica Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob, Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— „Matica Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1880. l. — — — — — 50 kr.
— za 1881. l. — — — — — 1 gld.
Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.
Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.
Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erben. 20 kr.
Slovenski štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.
Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pleteršnik in Bož. Rač. 50 kr.
Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.
Telegrafija. Spisal dr. Sim. Subic. (Iz Letopisa 1875. l. Posebej vezana) 30 kr.
Slovnica češkega jezika z berilom. Spisal Fr. Marn. 60 kr.
Slovnica ruska za Slovence. Spisal Fr. Majar. 1 gld.
Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega. Z njegovo podobo. 2 gld.
Dodatek (k tem delom) 20 kr.
Vodnikove pesni. Uredil Fr. Levstik. 50 kr.
Dr. Lovro Toman. S podobo. 40 kr.
Dr. Etb. H. Costa. S podobo. 40 kr.
Kopitarjeva spomenica. Uredil J. Marn. 40 kr.
Olikani Slovence. Spisal Iv. Vesel. 40 kr.
Vpliv vpijančljivih pijač. Spisal dr. M. Samec. 10 kr.
Potovanje okolo sveta v 80. dneh. Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.
Spomenik o šeststoletnici začetka habsburške vladé na Slovenskem. 4 gld.
Strup. Vesela igra v enem dejanju. Prosto poslovenila Lujza Pesjakova. 10 kr.
Slovenska slovnica, po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.
Turgenjev. Lovčevi zapiski I. del, preložil F. J. Remec. 50 kr.
Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča. Spisal A. Cigale. 1 gld.
Prirodnoznanstvi zemljepis. Spisal J. Jesenko. 1 gld.
Zemljevidi: Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Švica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.
Zgodovina avstro-ogerske monarhije. Spisaj Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.
Geometrija za učiteljsišča. Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.
Somatologija. Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis živalstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.
Prirodopis rastlinstva s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.
Rudninoslovje, po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.
Štirje letni časi. Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.
Schoedler, Knjiga prirode. Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.
— Posamični snopiči:
I. **Fizika.** Poslovenil Iv. Tušek. 40 kr.
II. **Astronomija in kemija.** 40 kr.
III. **Mineralogija in geognozija.** Poslovenil J. Zajec. 40 kr.
IV. **Botanika in zoologija.** Poslovenila I. Tušek in Fr. Erjavec. 50 kr.
Oko in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.
Nauk o telovadbi. Drugi del (s 164 podobami). 40 kr.
Oko in vid. Spisal J. Žnidaršič. 25 kr.
Pajak, Črtice iz duševnega žitka štajerskih Slovencev. 1 gld. 20 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg
knjigotržnica v Ljubljani.

Tiskata in zalagata Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg v Ljubljani.